

Balcanul și Carpatul

Vasile Alecsandri

Balcanul și Carpatul, la Dunărea măreață,
Ca doi giganți năprasnici stau astăzi față-n față
Ș-aprinși de dor de luptă, cu ochii se măsoară,
Cu glasul s-amenință, cu gândul se doboară,
Zicând: „Nu pot să-ncapă două paloșe într-o teacă!
E scris din noi doi unul în pulbere să treacă!”

Balcanul cel fanatic, muncit de aspră ură,
Nu știe să-ngrădească sălbatica lui gură
Și zice cu trufie: „Carpatule vecine,
De nu pleca-vei fruntea, amar va fi de tine,
Căci repezi-voi grabnic din plaiurile-mi nalte
Torente-necătore de prinse ca să salte
Din maluri peste maluri, din munte peste munte,
Să bată-a tale coaste, s-acopere a ta frunte,
Să facă într-o clipă ca să dispari din lume
Cu-a tale stânci și codri, cu-ai tăi copii și mume!”

Carpatul scoate-un freamăt teribil de urgie,
Mișcând coama-i de codri, ca leul de mânia,
Și-n clocot lung răspunde: „Balcane, a ta trufie
Arată că tu astăzi căzut ești în pruncie.
Nevoie ai de-o cârjă ruina-ți s-o suporte,
Căci ești, acum, sărmane, ajuns la prag de moarte.
Ai fost odinioară gigant prin înălțime,
Amar prin fanatizmu-ți, puternic prin cruzime!
Ai revărsat pe lume și groază și rușine
Și te-ai scăldat în sânge până ce-ai dat piept cu mine.
De-atunci au trecut secole! Strivita omenire
S-au deșteptat, și numai tu stai în adormire,
Ademenit de visuri nebune și trufase,
Fără a pătrunde norii care te țin în fașe!
Orb uriaș! cu cârja tu genele-ți ridică
Și vezi l-a tale poale cât umbra-ți e de mică!
Ești șters din cartea lumii, tu, care în vechime
Stai rezemat în somnu-ți de-o putredă mărire!
Și vrei să ții în lanțuri popoarele creștine?
Și vrei, Balcane gârbov, eu să mă-nchin la tine?
Dar n-auzi cum te râde și Dunărea, și Marea?
Deviza ta-i sclavia, ș-a mea - neatârănarea!”
Cum zic, doi vulturi ageri, zburând din vârf de munte,
Se-nalță până-n ceruri și scot țipete crunte.
De pe Balcani e unul și din Carpați e altul...

Mult repede le-i zborul, mult crâncen le-i asaltul,
Căci se izbesc de fulgeri la luptă-ucigătoare!
Întinsele lor aripi se bat lucind la soare,
Ș-a lor cumplite gheare și pliscuri oțelite
Își dau loviri de moarte și răni își fac cumplite.

Deodată cade unul din vulturii dușmani:
E vulturul prădalnic din barbarii Balcani,
Și-n patru părți a lumii zbor smulsele lui pene!
Și cântă libertatea pe maluri dunărene.